

Макаръ и безъ орденъ, Сара навсѣкжде бѣше посрѣщана като царица. Спомнямъ си, какъ при нейното турне изъ Белгия презъ 1913 г. ежедневника „Soir“ съ голѣми букви на първата си страница съобщи: „Днесъ Брюкселъ дава приемъ на два краля и три кралици“. (Сжщия день на Белгийската царска двойка гостуваха Датскиятъ кралъ и кралица. Третата кралица бѣше Сара).

Най-после въ последнитѣ дни на живота ѝ тя тържествено бѣ декорирана съ почетния легионъ. Може би, французскитѣ моралисти счетоха за безопасна вече нейната почти 80^{та} год. възраст.

Въ Русия—бѣлата северна царица—Комисаржевска, голѣмата артистка на Московския художественъ театъръ, засия на изтокъ и освѣтли чакъ до Америка подобно на Сара Бернардъ.

А тѣхната приемница Елеонора Дузе, откърмена подъ свѣтлото небе на Италия, допълни триото. Ако се твърди, че предъ Сикстинската мадона на Рафаела е невъзможно да се замисли престѣпление, сжщо тъй предъ играта на Елеонора Дузе душата се измива отъ злото чрезъ обилнитѣ сълзи, които тя ви кара да лѣте. Алф. Керъ казва: Когато я чухъ въ Дамата съ камелиитѣ да вика „Армандо“! викъ, който бѣше и задушено отчаяние и неочаквано запълване на цѣлъ животъ азъ усѣтихъ внезапно намѣрение да не мразя вече враговетѣ си.

Ето три жени, чиято слава на сцената не е малка отъ тази на Рафаелъ, Микелъ, Анжело и Леонардо ди Винчи въ живописътъ!

Сценичнитѣ артистки на новото време станаха толкова много, че тѣхното число далечъ превишава числото на мъже артисти, а филмовитѣ звезди по число приближиха броя на видимитѣ съ просто око звезди на млѣчния пѣтъ. И все пакъ палмата на първенство, като голѣми трагички, си запазватъ горепоменатитѣ три—вече покойници.

Съ това не искамъ да подценявамъ Сесилъ Со-

